

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 29 päivänä heinäkuuta 1998,

Niedersachsenin osavaltion (Saksa) Georgsmarienhütte GmbH:lle myöntämistä
tuista

(tiedoksiannettu numerolla K(1998) 2556)

(Ainoastaan saksankielinen teksti on todistusvoimainen)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(1999/227/EHTY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan hiili- ja teräsyhteisön perustamis-
sopimuksen ja erityisesti sen 4 artiklan c alakohdan,ottaa huomioon yhteisön säännöistä valtiontuesta terästeollisuudelle 18 päivänä joulukuuta 1996 tehdyn komission päätöksen N:o 2496/96/EHTY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 3 artiklan,

on edellä mainitun asetuksen 6 artiklan 5 kohdan mukaisesti antanut niille, joiden etua asia koskee, tilaisuuden esittää huomautuksensa,

sekä katsoo seuraavaa:

I

Komissio päätti 15 päivänä heinäkuuta 1997 aloittaa päätöksen N:o 2496/96/EHTY 6 artiklan 5 kohdan mukaisen menettelyn 61,64 miljoonan Saksan markan suuruisesta summasta, jonka Niedersachsenin osavaltio on maksanut Georgsmarienhütte GmbH:lle (jäljempänä 'GMH') teräspölyn poistamista varten.

Kolmansille osapuolille, joiden etua asia koskee, ilmoitettiin tästä tiedonannolla *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*⁽²⁾. Huomautuksia lähettivät Neue Maxhütte Stahlwerke, UK Steel Association ja Yhdistyneen kuningaskunnan pysyvä edustusto Euroopan unionissa. Saksa esitti huomautuksensa 13 päivänä lokakuuta 1997 päivätyllä kirjeellä ja vastauksensa kolmansien osapuolten huomautuksiin 13 päivänä maaliskuuta 1998 päivätyllä kirjeellä. Saksa ilmoitti heinäkuun 13 päivänä 1998 uuden ja lopullisen kantansa tähän kysymykseen.

II

GMH perustettiin, kun Duisburgissa sijaitseva Klöckner Edelstahl GmbH, joka on Klöckner Werke AG:n tytäryhtiö, myytiin huhtikuussa 1993 toimivalle johdolle. Klöckner Werke AG oli hakenut 11 päivänä joulukuuta

1992 velkasaneerausmenettelyä, joka aloitettiin 5 päivänä toukokuuta 1993. Toimivaltainen tuomioistuim vahvisti 15 päivänä kesäkuuta 1993 lopullisen velkojen sopimuksen, jolla yrityksen velkoja vähennettiin 40 prosenttia (vastaa noin 1,46 miljardia Saksan markkaa).

GMH:n uusi yritysjohto päätti osana rakenneuudistusta korvata vanhan masuunin ja konvertterin uudella valokaariuunilla. Heinäkuussa 1993 Saksa ilmoitti suunnitelmasta myöntää 32,5 miljoonaa Saksan markkaa tukea, johon sisältyy myös tutkimus ja kehitys. Tuella oli tarkoitus rahoittaa osa kustannuksista, joita aiheutuu pölyn taloudellisesti järkevää hyödyksikäyttöä valokaariuunissa koskevasta tutkimuksesta. Tällä hetkellä masuunipöly varastoidaan esimerkiksi suljettuihin kaivoksiin, jos sen sinkkipitoisuus on niin suuri, ettei sitä voida puhaltua sintrauslaitoksiin (masuunituotantomenetelmä).

Terästeollisuudelle myönnettävää tukea koskevista yhteisön säännöistä 27 päivänä marraskuuta 1991 tehdyn komission päätöksen N:o 3855/91/EHTY⁽³⁾ 6 artiklan 4 kohdan mukaisessa menettelyssä, joka aloitettiin marraskuussa 1993⁽⁴⁾, komissio hyväksyi helmikuussa 1995 päätöksellä 95/437/EHTY⁽⁵⁾ 15,243 miljoonan Saksan markan suuruisen tuen. Viimeksi mainitussa päätöksessä komissio totesi, että valokaariuunin ja pölynpoistolaitteiden rakentamisesta aiheutuvat 62,7 miljoonan Saksan markan kustannukset eivät kuuluneet tukikelpoisiin kustannuksiin.

III

GMH valmistaa terästuotteita, joihin kuuluvat myös erikois- ja laatuteräksset. Vuoden 1994 syyskuuhun asti raakaterästä valmistettiin masuunissa ja konvertterissa. Rautaa, sinkkiä, hiiltä ja eri raskasmetalleja sisältävä suodatuspöly kerättiin suodattamalla konvertterin poistoilmasta. Syyskuusta 1994 alkaen tehdas on valmistanut terästä valokaariuunilla.

⁽¹⁾ EYVL L 338, 28.12.1996, s. 42⁽²⁾ EYVL C 323, 24.10.1997, s. 4⁽³⁾ EYVL L 362, 31.12.1991, s. 57⁽⁴⁾ EYVL C 71, 9.3.1994, s. 5⁽⁵⁾ EYVL L 257, 27.10.1995, s. 37

Yrityksen pyydettyä vuoden 1992 lopussa velkasaneerausmenettelyn aloittamista Niedersachsenin osavaltio sitoutui huolehtimaan GMH:n sijaintipaikalle varastoidun suodatuspölyn asianmukaisesta hävittämisestä. GMH:n uudet osakkaat halusivat aloittaa teräksen tuotannon valokaariuunissa masuunin sijasta. Nykyisellä tekniikalla valokaariuuneissa ei voida kierrättää konvertterin suodatuspölyä kannattavalla tavalla.

Niedersachsenin osavaltio antoi osavaltion kokonaan omistamalle Niedersächsische Landesentwicklungsgesellschaft mbH:lle (jäljempänä 'NILEG') tehtäväksi huolehtia pölyn asianmukaisesti kierrättämisestä tai hävittämisestä ja maksoi tästä 69,14 miljoonaa Saksan markkaa. Helmikuussa 1994 NILEG allekirjoitti GMH:n kanssa sopimuksen, jossa tälle pölyn alkuperäiselle tuottajalle ja omistajalle annetaan tehtäväksi huolehtia pölyn hävittämisestä ja kierrätyksestä uuden tekniikan avulla, jota tutkittiin edellä mainitussa tutkimus- ja kehityshankkeessa. Tehtävän hoitamista varten NILEG maksoi GMH:lle 61,46 miljoonaa Saksan markkaa seuraavissa kolmessa erässä:

- maaliskuu 1994: 21,82 miljoonaa Saksan markkaa
- marraskuu 1994: 18 miljoonaa Saksan markkaa
- helmikuu 1995: 21,82 miljoonaa Saksan markkaa.

Samalla GMH myi helmikuussa 1994 NILEGille eri kiinteistöjä, joihin kuului myös Westerkampin tontti, jolle pöly on varastoitu, 14,5 miljoonan Saksan markan yhteisummalla. Kiinteistöjen kirjanpidolliseksi kokonaisarvoksi arvioitiin 38,996 miljoonaa Saksan markkaa, minkä perusteella voidaan päätellä, että Westerkampin tontin myynti aiheutti tappiota 24,496 miljoonaa Saksan markkaa. Westerkampin tonttia lukuun ottamatta myytyjen kiinteistöjen arvo vahvistettiin kesäkuussa 1998 Saksan pyytämässä asiantuntijalausunnossa.

IV

Menettelyn yhteydessä Neue Maxhütte Stahlwerke GmbH, UK Steel Association ja Yhdistyneen kuningaskunnan pysyvä edustusto Euroopan unionissa ovat esittäneet huomautuksensa. Ne olivat poikkeuksetta sitä mieltä, että vapauttaminen suodatuspölyn hävitys-/kierrätysvelvollisuudesta muodostaa valtiontuen GMH:lle. Tätä tukea on niiden mielestä pidettävä terästukisäännöissä kielletynä toimintatukena.

Yhdistyneen kuningaskunnan edustuston mielestä tukea maksettiin sen vuoksi, että yritys houkuttelisi enemmän kiinnostuneita ostajia. Neue Maxhütte Stahlwerke GmbH viittasi huomautuksissaan GMH:n ja Relux-yrityksen väliseen sopimukseen, jonka mukaan GMH maksaa Reluxille 108 Saksan markkaa tonnilta suodatuspölyn hävittä-

sestä. Verrattuaan Reluxille kaiken kaikkiaan maksettavaa hintaa pölymäärään (yhteensä 150 000 tonnia) Neue Maxhütte Stahlwerke GmbH tuli siihen tulokseen, että NILEG on maksanut GMH:lle 43,8 miljoonaa Saksan markkaa liikaa.

V

Aikaisemmissa kirjeissään Saksa on ilmoittanut, että NILEG maksoi kyseiset 61,64 miljoonaa Saksan markkaa GMH:lle tavanomaisen pölyn mahdollista kierrätystä Westerkampissa koskevan palvelusopimuksen perusteella, minkä vuoksi siihen ei sisälly tukea.

Saksan mukaan GMH:lla ei ollut oikeudellista velvollisuutta pölyn kierrätykseen (pöly voi jäädä Westerkampin tontille tai se voidaan varastoida kaivoksiin), ja toivomus pölyn kierrättämisestä ympäristönsuojeluun liittyvistä syistä oli lähtöisin NILEGistä, joka on julkinen yritys ja sen tontin omistaja, jolle pöly on varastoitu.

NILEGIN tämän sopimuksen perusteella GMH:lle maksama summa on jopa alhaisempi kuin GMH:lle sen valmiudesta osallistua hankkeeseen aiheutuvat kustannukset, koska valokaariuunista maksettiin enemmän, jotta siinä voitaisiin kierrättää pölyä, ja koska tämän erikoisuunin käyttökustannukset ovat tavanomaista masuunia korkeammat erityisesti energiankulutuksen osalta. Yritys voi odottaa suurempia menoja myös silloin, jos sen pitää jälleen sopeuttaa nykyinen masuuni tavonmisiin tuotantovaatimuksiin.

NILEGIN maksama 61,64 miljoonan Saksan markan summa käytettiin valokaariuunin 17 miljoonan Saksan markan lisäkustannusten ja vuoteen 1996 mennessä kertyneiden 55 miljoonan Saksan markan kierrätyskustannusten kattamiseen. GMH oli aikaisemmin ilmoittanut NILEGille, että kierrätyskustannuksia ei voitaisi laskea paljon alle 400 Saksan markan tonnilta, ja lopettanut sen jälkeen kierrätyksen. Lisäksi se pyysi NILEGiä nostamaan alunperin sovittua sopimushintaa, mihin ei kuitenkaan suostuttu rahapulan vuoksi. Lopuksi GMH ilmoitti, että sille oli aiheutunut tuotantotoiminnassaan vuoden 1997 alkupuoliskolla ylimääräisiä käyttökustannuksia 2,5 miljoonaa Saksan markkaa valokaariuunin erityisominaisuuksien vuoksi.

Saksa ilmoitti 26 päivänä kesäkuuta 1998 päivätyllä kirjeellä, että GMH:n olisi voitava pidättää summa, joka vastaa sille aiheutuneita lisäkustannuksia, koska niissä ei ole kyse tuesta, ja se katsoi GMH:lle maksetun tuen määräksi 38,586 miljoonaa Saksan markkaa. Tästä summasta olisi vähennettävä negatiivinen myyntihinta Westerkampin tontin myynnin peruuttamisen jälkeen.

Mitä tulee kolmansien osapuolten esittämiin huomautuksiin, Saksa pysyi kannassaan, että GMH:lla ei ollut oikeudellista velvollisuutta pölyn kierrätykseen, minkä vuoksi kyseiset summat eivät myöskään ole tukea. Vastauksena Yhdistyneen kuningaskunnan Euroopan unionin pysyvän edustuston esittämiin seikkoihin ”kiinnostuneiden ostajien houkuttelusta” Saksa muistutti, että GMH perustettiin huhtikuussa 1993 ja kyseinen summa maksettiin sellaisen sopimuksen perusteella, josta neuvoteltiin uuden yrityksen kanssa myöhemmin. Neue Maxhütte Stahlwerke GmbH:n esittämistä Reluxin kanssa tehtyä sopimusta koskevista huomautuksista Saksa totesi, että huomautukset eivät perustuneet paikkansapitäviin tietoihin, sillä Reluxin kanssa tehty sopimus koski ainoastaan GMH:ssa syntyvää uutta pölyä, kuljetuskustannukset eivät sisällyneet sovitun hintaan vaan olivat GMH:n vastuulla ja pölymäärä ei ollut 150 000 tonnia vaan 300 000 tonnia.

Saksa ilmoitti kuitenkin komissiolle 10 ja 13 päivänä heinäkuuta 1998 lähetetyillä fakseilla että Westerkampin tontin myynti peruutettaisiin ja GMH maksaisi takaisin NILEGiltä saamansa 61,64 miljoonaa Saksan markkaa, josta kuitenkin vähennettäisiin Westerkampin negatiivinen myyntihinta (noin 37 miljoonaa Saksan markkaa). Kirjeessä ilmoitettua päivämäärää (26 päivänä kesäkuuta) olisi pidettävä mitättömänä. Lisäksi Saksa ilmoitti, että GMH:lla säilyisi velvollisuus hävittää tai kierrättää vanha pöly ympäristöystävällisesti.

VI

GMH on EHTY:n perustamissopimuksen 80 artiklassa tarkoitettu yritys, joka valmistaa perustamissopimuksen liitteessä I lueteltuja tuotteita, minkä vuoksi siihen sovelletaan kyseisen perustamissopimuksen ja päätöksen N:o 2496/96/EHTY määräyksiä.

Kyseisen päätöksen 6 artiklan 1 kohdan mukaan komissiolle on annettava tieto kaikista tuen myöntämisestä EHTY-terästeollisuuden yrityksille koskevista suunnitelmista riittävän ajoissa, jotta se voi esittää huomautuksensa. Käsite ”tuki” kattaa myös jäsenvaltioiden tai niiden alueellisten tai paikallisten viranomaisten taikka muiden toimielinten toteuttamat valtion varojen siirrot omistusosuuksien hankinnan, pääoman lisäysten tai vastaavien rahoitustoimenpiteiden muodossa (kuten vaihtovelkakirjalainat tai muilla kuin kaupallisilla ehdoilla myönnettyt lainat taikka lainat, joiden korko tai lyhentäminen riippuu ainakin osittain yrityksen tuloksesta, ja lainatakaukset ja kiinteistönluovutukset), joita ei voida pitää markkinatalouden tavanomaisen käytännön mukaisena todellisena riskipääoman sijoittamisena.

Yhteisön ja Saksan oikeuteen sisältyy saastuttaja maksaa-periaate, jonka mukaan jätteiden tuottajan ja/tai omistajan on huolehdittava niiden ympäristöystävällisestä

hävittämisestä tai kierrättämisestä. Periaatteessa saastuttajan velvollisuutena on toimia eikä pelkästään maksaa. Saastuttaja voi tietenkin antaa jätteiden hävittämisen ammattitaitoisen tahon hoidettavaksi ja maksaa tälle näistä palveluista. Saastuttajan velvollisuus ei riipu taloudellisesta tilanteesta. Vaikka saastuttaja olisi taloudellisissa vaikeuksissa ja olisi hakenut velkasaneerausta neuvotellakseen velkojiansa kanssa velkojen osittaisesta anteeksiantamisesta, se on edelleen velvollinen huolehtimaan tuottamiensa jätteiden asianmukaisesta hävittämisestä.

Jos saastuttaja ei täytä tätä velvollisuutta, toimivaltaiset viranomaiset voivat määrätä sen hävittämään jätteet. Jos tätä määrystä ei noudateta, valtio voi itse huolehtia jätteiden hävittämisestä ja periä kustannukset saastuttajalta. Tällaisessa tapauksessa valtio tosin kantaa maksukyvyttömyysriskin, mutta vaikei henkilö kykenisi maksamaan velkojaan valtiolle, ei siitä seuraa valtiolle ”toissijaista vastuuta” huolehtia jätteiden hävittämisestä. Koska GMH perustettiin velkasaneerauksen yhteydessä, säilyy uudella yrityksellä vastuu vanhan yrityksen aiheuttamista ympäristövahingoista. Niinpä GMH:n vapauttaminen näistä velvollisuuksista on valtiontukea.

Yrityksen vapauttaminen yleisestä velvollisuudesta huolehtia teollisuuspölyn asianmukaisesta hävittämisestä tai kierrätyksestä on valtiontukea. Kilpailija vapautetaan näin tuotantokustannuksista, mikä vastaa ympäristönsuojeluun myönnettävää valtiontukea koskevien suuntaviivojen 1.5.3 kohdassa tarkoitettua toimintatukea. Tällaiseen vapauttamiseen liittyvän tuen määrä arvioidaan tavallisesti niiden kustannusten perusteella, joita kyseisten jätteiden hävittäminen tai kierrätys yleensä aiheuttaa.

Käsiteltävänä olevassa asiassa Niedersachsenin osavaltio on ottanut vastuulleen sen pölyn hävittämisen, jota syntyy GMH:n terästuotannon yhteydessä. Siten yritys vapautettiin tämän pölyn asianmukaisesta kierrätyksestä aiheutuvista kustannuksista. Lisäksi osavaltio maksoi GMH:lle NILEGin kautta 61,64 miljoonaa Saksan markkaa sellaisen pölyn kierrätystä varten, jonka yritys on tuottanut itse ja jonka asianmukaisesta hävittämisestä tai käsittelystä yritykset tavallisesti joutuvat huolehtimaan itse.

Sitä, että GMH myi NILEGille sen tontin, jolle pöly on varastoitu, 24,496 miljoonan Saksan markan suuruisella tappiolla, voitaisiin pitää GMH:n ympäristönsuojeluvaitteiden siirtana ainoastaan silloin, jos maksettu negatiivinen hinta olisi kattanut ympäristönsuojeluvaitteiden täyttämistä aiheutuvat kokonaiskustannukset. Saksan kannan mukaan tontti, jolle pöly on varastoitu, kuuluu julkiselle yritykselle, joka on vastuussa pölyn hävittämisestä, minkä vuoksi pölyn hävittämiseen annettu rahoitus ei ole tukea. Tätä kantaa ei kuitenkaan voida hyväksyä.

Sen jälkeen kun tontin arvoksi oli arvioitu negatiivinen 24,496 miljoonaa Saksan markkaa, jota voidaan pitää saneeraukseen tarvittavana summana, GMH sai NILEGiltä 61,64 miljoonaa Saksan markkaa tuottamansa pölyn kierrättämiseksi uuden tekniikan avulla, jonka tutkimiseen se on myös saanut tukea.

Se, että valtio vapauttaa yrityksen suodatuspölyn asianmukaisesta hävittämisestä aiheutuvista kustannuksista, on valtiontukea. Oletetun tuen tarkka määrä ei ole tiedossa, koska pölyä ei ole hävitetty, minkä vuoksi hävittämisestä aiheutuvat kokonaiskustannukset eivät ole tiedossa. Tähän mennessä on hanketta varten maksettu 61,64 miljoonaa Saksan markkaa.

Kuten Saksa ilmoitti faksilla 10 päivänä heinäkuuta 1998, Westerkampin myynti on tarkoitus perua, minkä vuoksi velvollisuus pölyn kierrätykseen ja kiinteistön saneeraukseen säilyy GMH:lla. Maakaupan peruuttamisen muodollisen vahvistamisen jälkeen ympäristönsuojeluvaikeuksista vapauttamiseen liittyvä tukitekiä poistuu.

NILEGin maksamia 61,64 miljoonan Saksan markan summaa ei voida pitää tukena ympäristönsuojeluun myönnettävää valtiontukea koskevien yhteisön suuntaviivojen mukaisesti (seurauksena ei ole ympäristönsuojelun parantuminen), koska GMH ei ole kierrättänyt pölyä eikä myöskään tule tekemään niin, sillä kierrätys ei ole osoittautunut kannattavaksi. Tutkimus- ja kehitysohjelmaan myönnettävää valtiontukea koskevia yhteisön puitteita ei voida myöskään soveltaa, koska komissio on jo päätöksellä 95/437/EHTY hyväksynyt suurimman tällaisen hankkeelle sallitun tukimäärän.

Saksa on nyt ilmoittanut komissiolle, että GMH ja NILEG peruuttavat Westerkampin myyntisopimuksen ja hyväksyvät sen, että maa-alueen saneeraus on GMH:n vastuulla. Jos kauppa todella peruutetaan, voidaan se negatiivinen hinta, jolla GMH myi Westerkampin NILEGille (24,496 miljoonaa Saksan markkaa), vähentää 61,64 miljoonan Saksan markan summasta. Jos Westerkampin tontti ei olisi ollut mukana kiinteistöjen myynnissä, olisi GMH voinut saada muun omaisuuden myynnistä 24,496 miljoonaa Saksan markkaa suuremman summan. Riippumattomat asiantuntijat vahvistivat tämän omaisuuden markkina-arvon Saksan toimeksiannosta kesäkuussa 1998. Tämä merkitsee sitä, että Westerkampin tontin myynnin peruuttamisen jälkeen GMH:n laittomasti saaman tuen määrä on 37,144 miljoonaa Saksan markkaa.

Tämä tuki on toimintatukea, jota päätös N:o 2496/96/EHTY ei koske. EHTY:n terästeollisuuden yrityksille myönnettäviä toimintatukia ei voida pitää yhteismarkki-

noille soveltuvina. Sen vuoksi GMH:n on maksettava nämä tuet takaisin korkojen kanssa tukea edeltävien tavanomaisten markkinaolosuhteiden palauttamiseksi.

VII

Westerkampin tontin negatiivisen myyntihinnan vähentämisen jälkeen, jos tämä kauppa peruutetaan, GMH:n NILEGin kanssa tehdyn sopimuksen puitteissa saaman valtiontuen nettomäärä on 37,144 miljoonaa Saksan markkaa. Tuella rahoitettujen kustannusten laadun perusteella kyseessä on toimintatuki, joka ei ole päätöksen N:o 2496/96/EHTY eikä EHTY:n perustamissopimuksen mukaista. Kyseinen tuki on sen vuoksi poistettava ja perittävä takaisin tuensaajayritykseltä.

Tuki on maksettava takaisin kansallisten menettelyjen ja säännösten mukaisesti tuen maksamispäivästä alkaen kertyvällä korolla, joka perustuu aluetukien nettoavustus-ekvivalentin laskennassa käytettyyn viitekorkoon. Tämä toimenpide on välttämätön tukea edeltäneen tilanteen palauttamiseksi ja kaikkien yrityksen saamien taloudellisten etujen poistamiseksi.

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Saksan Georgsmarienhütte GmbH:lle Niedersächsische Landesentwicklungsgesellschaft mbH:n kautta myöntämä 61,64 miljoonan Saksan markan tuki on laiton, koska siitä ei ilmoitettu ennakolta komissiolle päätöksen N:o 2496/96/EHTY 6 artiklan mukaisesti. Kyseinen tuki ei ole EHTY:n perustamissopimuksen mukaista eikä sovellu yhteismarkkinoille, koska se ei täytä päätöksessä N:o 2496/96/EHTY säädetyjä edellytyksiä EHTY:n perustamissopimuksen 4 artiklasta poikkeamiseksi.

2 artikla

Saksan on poistettava 1 artiklassa mainittu tuki ja vaadittava sen takaisinmaksua kahden kuukauden kuluessa tämän päätöksen tiedoksi antamisesta.

Jos Westerkampin tontin myynti peruutetaan, kuten Saksan viimeisimmässä kirjeessä ilmoitetaan, takaisin maksettavan tuen määrä pienenee 24,496 miljoonalla Saksan markalla 37,144 miljoonaan Saksan markkaan.

Tuki on maksettava takaisin Saksan lainsäädännön menettelyjen ja säännösten mukaisesti tuen maksamispäivästä alkaen kertyvällä korolla, joka perustuu aluetukien nettoavustusekvivalenttien laskennassa tuen maksamispäivänä käytettyyn viitekorkoon.

3 artikla

Saksan on ilmoitettava komissiolle kahden kuukauden kuluessa tämän päätöksen tiedoksi antamisesta päätöksen noudattamiseksi toteuttamistaan toimenpiteistä ja esitettävä todistus siitä, että Westerkampin tontin myynti Niedersächsische Landesentwicklungsgesellschaft

mbH:lle on peruutettu, jotta tämä tekijä voidaan ottaa huomioon takaisin maksettavan tuen määrässä.

4 artikla

Tämä päätös on osoitettu Saksan liittotasavallalle.

Tehty Brysselissä 29 päivänä heinäkuuta 1998.

Komission puolesta

Karel VAN MIERT

Komission jäsen